

Ježkovy oči 2022/2023

Omlouváme se za loňský výpadek školního časopisu. Leč v končící třídě se nenašel nikdo, kdo by byl schopen přispět. Letos jsme na tom lépe, proto se za končící desátý ročník (Pavel, Adam, Martin) a za praktickou školu (Marika, Honza) s vámi rozloučíme třemi texty.

Martin Zita: Já a škola

Můj čas strávený na této škole je velice dlouhý. Celých 11 let (počítaje školku). Nebudu zde říkat všechno, co jsem tu zažil, ale i tak povím aspoň něco. Jmenuju se Martin, Je mi 17 let a mám tuhle školu rád natolik, abych jí nezapálil. Školku už si moc nepamatuju, ale začnu nejčerstvější vzpomínkou, a to sjížděním řeky Otavy. Byly dvě lodě – jedna, na které jsem byl já, paní Hrušková, Adam Široký, David Vařeka a paní Machová – a druhá, na které byl pan Menhart, Adam Hruška, Pavel Tulej, Jan Singer, paní Výmolová. Musím pochválit svojí posádku, kterou jsem jako samozvaný kapitán nemusel ani nechat projít se po prkně. Musím říct, že paní Hrušková byla ten nejlepší spoluháček, kterého si chlap může jen přát. Všechno šlo skvěle, teda... až na tu bouřku, která nás zastihla těsně před dokončením cesty. Taky jsme se vykoupali na poslední zastávce. Pak jsme odnesli rafty do auta lidem, kteří nám je půjčili. Vyfoukli je a my jeli na místo, kde jsme bydleli. Bylo to moc fajn. Dále bych chtěl vypíchnout výlet k Máchovu jezeru, který byl obzvlášť super. Muzeum aut Škoda, koupačka v Mácháči, a další den výšlap na Bezděz. Tohle jsou dvě moje milované vzpomínky, který jsou pro mě osobní.

Děkuju této škole za to, že jsem sem mohl chodit a i když to se mnou nebylo lehké. Ne každý má to štěstí chodit do tak super školy s tak super partou. Díky.

Pavel Tulej: Veršované zamyšlení nad školou

Beru své vysvědčení s přehledem

A zkoumám jej znuděným pohledem

Na papíře plno známek

Já mám k tomu pár poznámek

Snad kvůli mým známkám asi

Musely trpět české lesy

Známky šité na míru

Bože, to je papíru

Ze srdce mi spadne kámen

Až jej s náprahem hodím do kamen.

Do papíru se mé oči zaříznou

Až první plameny ho olíznou.

S těmito pocity trávím doma čas

A čekám, až do školy půjdu zas.

Tentokrát to bude jinačí

Neboť pobyt můj zde se zakončí

Budu muset dále jít

Vědomosti s sebou vzít.

Pro nikoho snad nebude překvapením

Že mi bylo velkým potěšením

Tu s vámi pár let strávit

A přemýšlet , kolik z vás mne chtělo otrávit.

A tak v hlavě myšlenky začnu spřádat

Hlavně o tom, kdo mne tu bude postrádat

**Chlapci nebo děvčata?
Nebo jen ta místní ptáčata?
Června konec brzy přijde
Ze školy mé tělo vyjde
Do jiných končin zamíří
Dva měsíce prohýří.
V září pak na střední nastoupí
Krušné začátky podstoupí
Podstoupí proceduru mučení
S všeříkajícím názvem učení
K pozitivním stránkám musím ale přihlížet
Spoustu nových lidí si budu moci prohlížet
Na nové standardy si zvykat
Možná trochu tabáku žvýkat
A být zasvěcen do tajů
Teenagerských a jiných výbojů
Naučit se kouřit
Proti učitelům se vzbouřit
To je možná vize některých
Špatný je však tento sen
Z hodin matiky každý den
Ty představy mohou vznikat
Možná z toho, co musíme říkat
Před zelenou tabulí
Se zlobou a s nevolí**

**Jak rádio hovořit
A hanbou se probořit
Až učivo odbité
Z hlavy se začne ztrácet
A radši začneme přemýšlet, za co kapesné utrácet
Pak teprve průměr známek
Rychle půjde dolů
A náš mladý teenager
Rychle opustí školu
A proto říkám, učte se!
Přátelé drazí
Vaše mysl pak těžce ponese
Skutečnost, že vás ze školy vyrazí
A tím se s vámi loučím.
Se svými verši teď končím.
Doufám, že jste si je užili.
A trochy času tak pozbyly
Co bych měl dál napsat, to už vážně nevím.
Tak vám aspoň důležitou skutečnost povím
Jedenáct let jsem zde strávil
Spousty zážitků nabil
Pár průšvihů nadělal
Něco dobrého pak udělal
Závěr je tedy jednoduchý
Pokud chcete mnoha úžasných zážitků nabýt**

Mnoho skvělých lidí poznat

Zároveň se pak dobře učit

Pak naší školu mohu jen doporučit.

Marika Balunová: Vyprávění bílé hole

Jsem bílá hůl. Pomáhám zrakově postiženým orientovat se v prostoru. Taky mě používá většina učitelů prostorové orientace. Na konci mého těla je dřevěná kulička, kterou nevidomí t'ukají do zdi a tím se orientují, co je pře nimi a co po stranách. Moji nevidomí majitele mě umí poskládat. Většinou se nacházím u Mariky v botníku a ve škole na věšáku. Jednou se mi stalo, že se mnou Marika šla po chodníku a nějaký cyklista mně Marice vytrhl z ruky. Naštěstí jsem potom byla zpět u Mariky a pomáhám jí dodnes.

Věřím, že své majitelce opravdu pomáhám a pokud mě dobře ovládá, nikdy ji nezahládím.